

СУ ПЛАНИНАРСКО – СКИЈАШКО ДРУШТВО „ПОШТАР“ НОВИ САД
 Република Србија, НОВИ САД, улица Народних хероја бр. 2; контакт:
 Зденка Каспер, председница 064.217.1187; zdenka.kasper@gmail.com;
 е-пошта Друштва: psdpostar@gmail.com ; е-сајт: www.psdpostar.org.rs;
 ПИБ: 102676375; Жиро рач.: 20550731476 НЛБ Комерцијална банка Нови Сад

Манифестација Планинарског савеза Србије, 21.09.2024. године одржана у 60 градова Србије

ДАН ПЕШАЧЕЊА – КОРАК БЛИЖЕ ЗДРАВЉУ

Датум:	21.09.2024.
Време provedено на стази:	Од 09:00 до 15:00 часова
Планина / врхови на стази:	Фрушка гора / Авала (315 мнв), Стражилово (295 мнв), Средњи чот (310 мнв)
Смештај – пауза при успону:	Планинарски дом „Стражилово“ на Черату
Организатори:	„Поштар“, „Железничар“ и „Фрушка гора“ из Новог Сада
Водичи ПСС:	Боривоје Вељковић, Лазар Попара, Магдалена Селеш, Шахрдад Шарабијани, Зоран Јовановић и Дарко Дозет
Висинска разлика успона:	са 100 до 315/са 200 на 295/са 200 на 310 = 215+95+110 = 420 мнв
Висинска разлика силаска:	са 315 на 200/са 295 на 200/са 310 на 224 = 115+95+86 = 296 мнв
Препешачено км:	Биле су три стазе: 6, 13, 16 км
Број учесника на акцији:	84
Број учесника из ПСД „Поштар“:	7

Опис акције: ДАН ПЕШАЧЕЊА, 21.09.2024. године на Фрушкој гори.

Организатори манифестације су Планинарска друштва из Новог Сада: „Поштар“, „Железничар“ и „Фрушка гора“. Окупљање учесника било је у Петроварадину (100 мнв) на окретници градских аутобуса број 3 и 9. Било је 84 учесника.

Поред учесника из чланства Организатора акцији су се придружили чланови планинарских друштава: „Нафташ“, „Алма монс адвентурес“ и „ХТС“ из Новог Сада, ПСД „Стражилово“ из Сремских Карловаца и „Корак“ из Зворника и не планинари из грађанства. Посебно истичем учешће 24 ученика са професором из новосадске Средње саобраћајне школе „Херој Пинки“.

Присутнима је подељен писаној форми план и програм пешачења, а после поздравне речи Водича и упознавања учесника са трасом пешачења кренули смо стазом којом су трасиране „ЦРНА стазе број 4“ и деоница Европског пешачког пута Е4 преко Ветирца ка планинарском дому „Стражилово“.

На Везирцу поред спомен крста, прва пауза за одмор и упознавање учесника са овим историјским местом када је 5. августа 1716. године вођена битка између Аустроугарске војске (Еуген Савојски) и војске Ороманске империје (Дамад Али Паша).

ПСД „Поштар“ Нови Сад

СУ ПЛАНИНАРСКО СКИЈАШКО ДРУШТВО „ПОШТАР“ НОВИ САД
 21000 НОВИ САД, улица Народних хероја бр. 2. Телефон за контакт:
 064.217.1187 Звезда Каспер, председник; 063.597.497 Синиша Павлов,
 е-пошта: psdpostar@gmail.com е-сајт: www.psdpostar.org.rs
 ПИБ: 102676375. Жиро рачун: 20550731476 НЛБ Континентал Банка Нови Сад

ФРУШКА ГОРА ЗОВЕ, 21. септембар 2024. године; КОРАК БЛИЖЕ ЗДРАВЉУ

ДАН ПЕШАЧЕЊА У НОВОМ САДУ – ФРУШКА ГОРА

Драги наши планинари, становници Новог Сада и околине,
 ова године, Планинарски савез Србије организује,
 21. септембра 2024. манифестацију
 Дан пешачења, под слоганом Корак ближе здрављу.

Пашачињемо од Петроварадина преко Везирца, ланјом кроз атаре изнад Буковаца ка кути Авала до планинарског дома "Стражилово" на Черату. После паузе у Дољу силазимо у стражиловску долину пењемо се до гроба Брању Радичевићу на Стражилову. У повратку настављамо левом обалом уз Ешковићки поток ка Средњем чату и поред родне куће Милеице Стојанковић Српкиње завршавамо пешачење у Буковцу.

Полазак из Петроварадина у суботу, 21. септембра 2024. године у 09:00 часова, од окретнице БУС-а број 3 и 9, код цркве Св. Рока.

Споменик на Везирцу

Везирац је брдо између Сремских Карловаца и Петроварадина. То је ствари фрагмент четврте и највеће Фрушкогорске терасе испод које се простире лесна зараван.

Надморска висина брда износи 194 метара а релативна 40, тако да доминира простором испред Петроварадинске тврђаве. На простору од Везирца до Петроварадина, 5. августа 1716. године одиграла се једна од одлучујућих битака током Аустријско-турског рата 1716. - 1718. године. Аустријска војска (око 76.000 људи) под командом Еугена Савојског поразила је двоструко бројнију војску (око 120.000 људи) предвођену великим везиром Дамад Али-пашом. На Везирцу је био разлог шатор великог везира из којег он командовао битком. Велики везир је у току битке био рањан и убио је у уму а касније је сачуван је у Београдској тврђави. Ово брдо је по њему и добило име Везирац.

На Везирцу је 1902. године подигнут споменик у сећање на ову битку. Споменик је након Другог светског рата био запустел све до 2006. године када је простор око њега уређен пред обележавање 200 година битке.

Црква **Снежне Госпе** на **Текшијама** је црква и највећа маријанско светилиште у Србији. Арапска реч „текшија“ означава мерило почивалиште, обично поред путева, и увек поред добро воде, али у близини није било већих ханова. Црква је римокатоличка. Црква Снежне Госпе се налази на самом изласку из Петроварадина према Сремским Карловцима на старом путу Нови Сад — Београд.

Према предњу, на месту садашње цркве налазила се средњовековна хришћанска богомоља посвећена Девичи Марији, коју су Турци срушили 1526. године. Турци су у 16. веку саградили дрвену цамију са минаретом и малу текшу са два дарака по којој је добила име (на арапском: одморште). Након одласка Турака, 1687. године, Петроварадин постаје станица војника, трговца и земљорадника. Први чланови исусовачког реда у град долазе већ 1683. године где не задуку санузвене средњовековне хришћанске богомоље. 26. јануара 1699. потписан је Карловачки мир. Пре него што је саграђена црква Светог Јура у Петроварадину у подножју Петроварадинске тврђаве, исусовци су били приморани користити напуштану текшу цамију, коју су

ПСД „Поштар“ Нови Сад

преуредили у цркву и посветили је празнику Безрепног Зачећа Маријиног Црква Снежне Госпе подигнута је у знак велике победе хришћанства над исламом и велике битке на Везирцу 5. августа 1716. год давале на исти датум када је године 308, за пале Либертија, по хроникама, пао син у Риму, па је „на месту где је снег нашао неузакен“ Либертије саздао базилику св. Марије Велике, а католици датум славе као спомендан Госпе Снежне). Седмдесет година након што је 1699. потписан Карловачки мир између аустријског и турског царства, над Сремом се опет надвила сјајна убијана и пустошања. Бројано најдобрјаја турска војска, на челу са великим везиром Дамад Али Пашом, пристигла је 3. августа 1716. године пред зидине Петроварадина и оспела га.

Аустријска војска, под заповедништвом принца Еугена Савојског, одговорила је изласком из Петроварадинске тврђаве 5. августа исте године и у крајој борби недалеко од цркве Безрепног зачећа Девиче Марије, турска војска је доживела страховит пораз. Уверен да је победа над освајачем извојевани заслугом Девиче Марије, принц Еуген Савојски поконио је петроварадинској цркви Безрепног зачећа Блажене Девиче Марије, јошну Богородице са дететом - Исусом у наручју, коју је до тада као светинју носио у ратне походе и пред њом се молио за помоћ са неба за своју војску. С обзиром да је победа у бици извојевана 5. августа, на дан Снежне Госпе, поменута црква је од тада посвећена Госпи Снежној, односно Госпи Текшијској.

Због своје чудотворности, ова је икона с временом постала предметом изузетног поштовања, а празник Снежне Госпе - даном највећег ходочашћа у ово маријанско светилиште у Петроварадину како од стране католика, тако и православља међу којима је ово светилиште велика поштовања. У први посмртним годинама црква Госпе Снежне проширена је у прошлу породице настрадалог аустријског подмаршала, грофа Зихрида Брауера, кој су Турци били заробили и на сам дан битке погубили. Друго проширење и преуређење цркве учинили су оци исусовци 1745. године а на дан Светих Јована и Ане, 28. јула исте године, свечано је у цркви узнео чудотворни икона Снежне Госпе. У знак сећања на тај догађај Светилиште Госпе Снежне слави и данас тај дан као "Мале Текше", али се празник Госпе Снежне слави у светилишту као "Велике Текше".

Саданашња црква (у неоготском стилу, са два торња и три звона у једном) саграђена је 1881. године по пројекту загребачког архитекте Хармана Болца са бојаним отпирима посвећеним Св. Ани и Св. Јосифу, залагањем опата Илме Олуђића Српца и дозволом Јосифа Јураја Штрпосмајера. На задњем кубе је постављен крст и полумесец.

Полумесец је положен испод крста, као симбол победе хришћанства над исламом августа 1716. године. Црква је реновирана 1976. године.

Буковац је насеље града Новог Сада у Јужнобанском округу, у Србији. Према попису из 2011. било је 3636 становника. Буковац се географски налази у Срему, са десне обале Дунавa, на обрнотрању Фрушке горе и кроз место пролази Еуковачки поток, међутим административно припада Јужнобанском округу.

У селу живи већином Срби. Место је насељено за време Османског царства у 16. веку. У месту се налази српска православна црква посвећена Вознесенју Господњем. У Буковцу се почетком септембра одржава традиционални Буковачки маратон.

Српска православна црква у Буковцу на Фрушкој гори, започела је да се гради 1794. године, а са грађином је настављено 1807. године, представља непокретно културно добро као споменик културе од великог значаја. Православна црква у Буковцу, месту у непосредној близини Новог Сада, посвећена је Вознесенју Господњем, грађена у периоду 1794—1807. године али се већ 1833. године обнавља. Иконостас је разбио Марко Вујаковић, карловачки мајстор, а према уговору из 1810. године иконостас, левнице и архијерејски трон извоје је Стефан Гавриловић 1812-1813. године.

Један триптих из 18. века потиче вероватно из старје грађевине. Приписан је Димитрију Банчевићу, познатом сликару ранобароког српског сликарства. Конзерваторски радови обављени су 1994. и 2002. године.

Колону су предводили планинарски водичи **Лазар Попара и Боривоје Вељковић**, у колони на челу и зачељу смењивали су се планинарски водичи: **Шахрдад Шарабијани, Магдалена Селеша, Зоран Јовановић и Дарко Дозет**.

Водичима су све време помагали искусни планинари: **Миливој Киждобранки, Душко Косјер, Драган Ђирић и Мића** који је ажурирао списак учесника.

После Везирца на краткој стази пешачење је завршило 8 учесника који су се у две групе, са **Магдаленом Селеша** вратили у Петроварадин и са **Драганом Ђирићем** сишли у Буковац. Група је наставила пешачење преко коте Авала (315 мнв) до планинарског дома „Стражилово“ (76 учесника).

Најмлађи учесник био је **Лазар Лазвић** (10), а најстарији **Миливој Киждобрански** (88). Радује нас чињеница да је око 40% учесника било малађе од 18 година.

После одмора и освежења на тераси Дома **Зоран Јовановић** је повео групу (46) у долину Ешиковачког потока (200 мнв) кроз стражиловску долину до Бранковог гроб (295 мнв). Повратак је био кроз стражиловску долину ка Средњем чоту (310 мнв) до Буковца (224 мнв). **Боривоје Вељковић** и **Шахрдад Шарабијани** повели су од Дома ка Буковцу групу од 24 учесника, док су **Лазар Попара** и Учесници из Сремских Карловаца од Дома наставили ка Сремским Карловцима (6) на „Грожђебал“.

Сво време пешачења имали смо изванредне услове за боравак у природи.

Диван сунчан дан са благим поветарцем.

Захваљујем свим учесницима на подршци и поштовању информација и упутстава планинарских водича за време пешачења.

Учесници из ПСД „Поштар“ Нови Сад: Магдалена Селеша, Драгиња Крстић, Душко Косјер, Малешевић Наташа, Малешевић Дарко, Недељко Зељко и Боривоје Вељковић.

Фотиграфисао: Душко Косјер и Боривоје Вељковић

Оверава спортски водич ПСС: Боривоје Вељковић мб 020

